

[Strona Główna](#) > ... > [Sprawy Rodzinne I Dziedziczenie](#) > [Alimenty](#) > [Germany](#)

Alimenty

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Co w praktyce oznaczają pojęcia „świadczenia alimentacyjne” oraz „obowiązek alimentacyjny”? Na kim spoczywa obowiązek wypłaty świadczenia alimentacyjnego na rzecz innej osoby?

Osoby, które mogą być zobowiązane do wypłaty świadczeń alimentacyjnych:

- dzieci wobec rodziców
- rodzice wobec dzieci
- małżonkowie wobec siebie nawzajem
- (pra)wnuki wobec (pra)dziadków
- (pra)dziadkowie wobec (pra)wnuków
- rodzice niepozostający w związku małżeńskim wobec siebie nawzajem, jeżeli sprawują pieczę nad dzieckiem
- partnerzy pozostający w zarejestrowanym związku partnerskim wobec siebie nawzajem

2 Do jakiego wieku dziecko ma prawo do otrzymywania świadczeń alimentacyjnych? Czy przepisy dotyczące świadczeń alimentacyjnych różnią się w odniesieniu do osób nieletnich i dorosłych?

W przypadku świadczeń alimentacyjnych na dzieci nie istnieją żadne ograniczenia wiekowe. Świadczenia alimentacyjne są wymagalne dopóty, dopóki dziecko (z powodów niezawinionej przez nie sytuacji) wymaga wsparcia finansowego. Po zakończeniu przez nie kształcenia zawodowego oczekuje się jednak zazwyczaj, iż dziecko będzie w stanie utrzymywać się samodzielnie. Małoletnie dzieci są zgodnie z niemieckim prawem alimentacyjnym przeważnie uprzywilejowane względem pełnoletnich dzieci, które ukończyły kształcenie ogólne. Wymagania w odniesieniu do dłużników alimentacyjnych są bardziej surowe, a małoletnie dzieci są uprzywilejowane względem pełnoletnich dzieci w zakresie zobowiązań alimentacyjnych.

3 Czy aby otrzymać świadczenia alimentacyjne, konieczne jest złożenie wniosku do właściwego organu lub sądu? Jakie są główne etapy takiej procedury?

W celu uznania obowiązku alimentacyjnego wierzyciel alimentacyjny powinien zwrócić się zwykle do sądu, Urzędu ds. Dzieci i Młodzieży (*Jugendamt*) lub notariusza, aby uzyskać tytuł wykonawczy, na podstawie którego możliwa będzie przymusowa egzekucja świadczenia pieniężnego.

Postępowanie sporne toczy się wyłącznie przed sądem. Obowiązek zaspokojenia roszczeń może jednak zostać uznany przed notariuszem lub Urzędem ds. Dzieci i Młodzieży. Zakres kompetencji urzędu jest ograniczony w porównaniu z zakresem uprawnień notariusza, tzn. do jego kompetencji należą zobowiązania w przypadku

świadczeń na dzieci do ukończenia 21. roku życia lub roszczeń matki albo ojca wynikających z urodzenia dziecka.

Wszelkie ustawowe roszczenia o świadczenia alimentacyjne należy wnosić do sądu rodzinnego jako sprawę z dziedziny prawa rodzinnego. Postępowanie prowadzi się na podstawie przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach rodzinnych oraz postępowaniach niespornych (Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit – FamFG), jak również na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozessordnung – ZPO).

4 Czy można złożyć wniosek w imieniu krewnego (jeżeli tak, to w jakim stopniu pokrewieństwa?) lub osoby małoletniej?

Zgodnie z § 1629 ust. 1 kodeksu cywilnego (Bürgerliches Gesetzbuch – BGB) rodzice reprezentują dziecko wspólnie; jedno z rodziców jest wyłącznym przedstawicielem dziecka tylko w przypadku, gdy przysługuje mu wyłączna władza rodzicielska lub też przekazano mu takie uprawnienia na podstawie § 1628 kodeksu. Rodzice zatem, jako prawni przedstawiciele dziecka, składają w imieniu dziecka pozew o roszczenie. Zgodnie z § 1629 ust. 2 zdanie pierwsze kodeksu matka i ojciec nie mogą jednak reprezentować dziecka, w przypadku gdy – zgodnie z § 1795 kodeksu – opiekun jest wyłączony z prawa reprezentowania dziecka ze względu na groźbę powstania konfliktu interesów. Dotyczy to przede wszystkim sytuacji, kiedy istnieje spór prawny między dzieckiem a małżonkiem jednego z rodziców. W takim przypadku należy zapewnić dziecku zastępczego opiekuna prawnego (*Ergänzungspfleger*), który następnie dochodzi roszczenia w imieniu dziecka jako jego przedstawiciel prawny. W przypadku dochodzenia roszczeń alimentacyjnych przewidziano jedno odstępstwo. Zgodnie z § 1629 ust. 2 zdanie drugie kodeksu w przypadku, gdy rodzicom przysługuje wspólna władza rodzicielska, to z rodziców, w którego pieczy znajduje się dziecko, może dochodzić roszczeń alimentacyjnych wobec drugiego z rodziców. W § 1629 ust. 3 kodeksu zmodyfikowano następnie ten przepis w odniesieniu do sytuacji, gdy rodzice nadal pozostają w związku małżeńskim lub partnerskim, ale prowadzą osobne gospodarstwa domowe lub gdy są oni stronami toczącego się postępowania w sprawie rozwodu/separacji. W takim przypadku jedno z rodziców może dochodzić roszczeń w odniesieniu do drugiego z rodziców wyłącznie we własnym imieniu, aby uniknąć sytuacji, w której dziecko zostanie stroną postępowania w sprawie o rozwód lub separację własnych rodziców.

5 Jeżeli planuję wnieść sprawę do sądu, w jaki sposób mogę uzyskać informację, który sąd jest właściwy?

W odniesieniu do postępowań w sprawach alimentacyjnych właściwe są sądy ds. rodzinnych (*Familiengerichte*) jako wydziały sądów rejonowych (*Amtsgerichte*). Właściwość miejscowa sądu w sprawach alimentacyjnych wynika z § 232 ustawy o postępowaniu w sprawach rodzinnych i postępowaniu niespornym (Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit, FamFG).

Jeżeli toczy się postępowanie w sprawie rozwodowej, co do zasady właściwy miejscowo jest sąd, który wydał lub wyda orzeczenie rozwodu w pierwszej instancji. Ponadto właściwość miejscowa sądu zależy często od miejsca zwykłego pobytu pozwanego. W przypadku postępowań, które dotyczą obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniego dziecka lub dziecka posiadającego równe prawa w stosunku do dziecka małoletniego, zastosowanie mają inne przepisy. W takim przypadku właściwy jest sąd, w którego okręgu miejsce zwykłego pobytu posiada dziecko lub to z rodziców, które jest upoważnione do reprezentowania dziecka. Przepisy te nie mają jednak zastosowania, jeżeli miejsce zwykłego pobytu dziecka lub rodzica znajduje się za granicą.

Dziecko może też wnieść pozew na podstawie którego obowiązek alimentacyjny będzie miał zastosowanie do obojga rodziców, do sądu, który właściwy jest do orzekania w sprawie pozwu dotyczącego obowiązku alimentacyjnego jednego z rodziców.

6 Czy aby wnieść sprawę do sądu jako wnioskodawca, muszę być reprezentowany przez pełnomocnika (np. prawnika, organ administracyjny na szczeblu centralnym lub lokalnym)? Jeżeli nie, jakie procedury mają

zastosowanie?

W przypadku spraw alimentacyjnych strony muszą co do zasady skorzystać z zastępstwa procesowego (przymus adwokacki). Przymus adwokacki nie występuje jednak w postępowaniach dotyczących środków tymczasowych (*einstweilige Anordnung*). Dziecka, które przy dochodzeniu roszczenia alimentacyjnego reprezentowane jest przez Urząd ds. Dzieci i Młodzieży działający w roli doradcy, również nie obowiązuje przymus adwokacki.

7 Czy muszę wnieść opłatę sądową, aby wnieść sprawę do sądu? Jeżeli tak, to jaka jest przybliżona wysokość tych opłat? Czy w przypadku nieposiadania wystarczających środków finansowych mogę ubiegać się o pomoc prawną w celu pokrycia kosztów postępowania?

Sądowe postępowanie alimentacyjne wiąże się z kosztami (opłaty lub koszty czynności). Wysokość kosztów określa się na podstawie wartości przedmiotu sporu, przebiegu postępowania oraz konkretnych okoliczności sprawy.

Za płatność kosztów odpowiada głównie strona, której sąd nakazał zapłatę tych kosztów w wyroku. Z reguły kosztami jest obciążana strona przegrywająca sprawę.

Wnioskodawcy, którzy ze względu na sytuację ekonomiczną i osobistą nie posiadają wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów sądowych albo są w stanie pokryć je tylko w części lub w ratach, mogą ubiegać się o pomoc prawną w postępowaniu o świadczenia alimentacyjne. Przyznanie pomocy zależy od faktu, czy przewidywane powództwo (lub obrona przed powództwem) ma wystarczające szanse na powodzenie i nie wydaje się bezzasadne. Pomoc prawna obejmuje – w zależności od wysokości zarobków i sytuacji majątkowej wnioskodawcy – całość lub część kosztów sądowych oraz honorarium adwokata wnioskodawcy, ale nie obejmuje kosztów adwokata strony przeciwnej w przypadku przegrania sprawy.

8 Jaką formę świadczeń alimentacyjnych może przyznać sąd? W jaki sposób obliczana jest wysokość świadczeń alimentacyjnych? Czy decyzja sądu może zostać skorygowana w celu uwzględnienia zmian kosztów utrzymania lub sytuacji rodzinnej? Jeżeli tak, w jaki sposób (np. za pomocą systemu automatycznej indeksacji)?

Alimenty płatne są zwykle w formie świadczenia pieniężnego. Wysokość alimentów określają wymogi i potrzeby strony uprawnionej do alimentów oraz możliwość zapłaty przez stronę podlegającą obowiązkowi alimentacyjnemu. Sądy okręgowe wyższej instancji (*Oberlandsgerichte*) sporządziły tabele i wytyczne w tym zakresie, które są pomocne przy określaniu stawki ryczałtowej dla poszczególnych pozycji uwzględnianych przy obliczaniu kwoty alimentów. Tzw. tabela z Düsseldorfu jest powszechnie stosowana do obliczania wysokości alimentów na dziecko.

W razie istotnej zmiany okoliczności, na wniosek strony uprawnionej do alimentów lub dłużnika alimentacyjnego orzeczenie sądowe może zostać zmienione. Zgodnie z § 1612a ust. 1 zdanie pierwsze kodeksu świadczenia alimentacyjne należne na rzecz małoletniego dziecka mogą też być wymagane jako procent minimalnego świadczenia alimentacyjnego obowiązującego w danym czasie. Minimalne świadczenie alimentacyjne określono w § 1612a ust. 1 zdanie drugie i trzecie kodeksu; istnieją trzy przedziały wysokości świadczenia alimentacyjnego, które wzrasta wraz z wiekiem dziecka. Do uzyskania prawa do wyższych alimentów, gdy dziecko przejdzie do kolejnej grupy wiekowej, nie jest wymagana zmiana postanowienia sądu, w którym powiązано wysokość świadczenia alimentacyjnego ze świadczeniem minimalnym.

9 W jaki sposób wypłacane są świadczenia alimentacyjne i komu?

Świadczenia alimentacyjne zasadniczo przypadają do zapłaty co miesiąc z góry w drodze świadczenia pieniężnego, którego należy dokonać na rzecz strony uprawnionej do alimentów lub, w przypadku dzieci małoletnich, rodzica opiekującego się takim dzieckiem bądź strony w inny sposób uprawnionej do otrzymania

płatności.

10 Jeżeli dana osoba (dłużnik alimentacyjny) nie płaci dobrowolnie, jakie działania można podjąć, aby zmusić taką osobę do zapłaty?

Jedną z możliwości jest egzekucja zapłaty (*Zwangsvollstreckung*) zasądzonych roszczeń alimentacyjnych. Roszczenie jest egzekwowane zgodnie z przepisami ogólnymi.

Wagę zobowiązania nałożonego na wierzyciela alimentacyjnego podkreśla fakt, że naruszenie tego zobowiązania podlega karze zgodnie z prawem karnym.

Kto dopuści się naruszenia obowiązku alimentacyjnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat trzech lub karze grzywny. Jeżeli konieczne jest orzeczenie kary pozbawienia wolności, ale jej wykonanie zostaje warunkowo zawieszona, sąd może nakazać stronie skazanej wypełnianie obowiązku alimentacyjnego. Sąd odwołuje zawieszenie wyroku, jeżeli strona skazana poważnie lub uporczywie kwestionuje taki nakaz i tym samym daje podstawy do obaw, że będzie dopuszczać się dalszych przestępstw karnych, w szczególności naruszeń obowiązku alimentacyjnego. W przypadku przestępców dotychczas niekaranych prokuratura może tymczasowo wstrzymać się z wniesieniem oskarżenia, a sąd może tymczasowo wstrzymać postępowanie karne, jeżeli oskarżonego pouczy się jednocześnie, by wypełnił obowiązek alimentacyjny na określonej kwotę.

11 Proszę opisać w skrócie wszelkie ograniczenia środków egzekucyjnych, w szczególności przepisy dotyczące ochrony dłużnika oraz termin przedawnienia lub termin zawity w ramach obowiązującego w państwa kraju systemu egzekwowania.

Zajęcie majątku ruchomego przeprowadza komornik (§ 808 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego – Zivilprozessordnung, ZPO). W takim przypadku należy zwrócić szczególną uwagę na przepisy §§ 811–812 kodeksu, ograniczające możliwość zajęcia majątku. Zgodnie z § 811 kodeksu opisane w tym artykule części majątku ruchomego nie podlegają zajęciu. Wyjątki dotyczą rzeczy sprzedanych z zastrzeżeniem prawa własności (*Eigentumsvorbehalt*) zgodnie z § 811 ust. 2 kodeksu. §§ 811a oraz 811b kodeksu dotyczą przepisów w sprawie wymiany wartościowych części majątku ruchomego, które zgodnie z § 811 ZPO nie podlegają zajęciu, na przedmioty o mniejszej wartości spełniające tę samą funkcję.

Przeszukanie mieszkania dłużnika alimentacyjnego można przeprowadzić bez jego zezwolenia wyłącznie na podstawie polecenia sędziego na mocy § 758a kodeksu. Zajęcie wierzytelności przeprowadza sąd egzekucyjny.

Należy uwzględnić ochronę przed zajęciem wynagrodzenia, o której mowa w § 850 i nast. kodeksu. Kwota chronionego przed zajęciem wynagrodzenia zależy nie tylko od wysokości wynagrodzenia, ale również od liczby osób, które zgodnie z ustawą pozostają na utrzymaniu dłużnika. W celu wyznaczenia tej kwoty można skorzystać z tabeli kwot wyłączonych z zajęcia załączonej do § 850c kodeksu, która służy do ustalania kwot wyłączonych spod egzekucji. Tabela ta jest weryfikowana w regularnych odstępach czasu, a kwoty dostosowane są w razie potrzeby do odpowiedniej wysokości.

Jeżeli egzekucja prowadzona jest z powodu roszczeń o świadczenia alimentacyjne lub roszczenia wynikającego z umyślnego popełnienia czynu niedozwolonego, sąd egzekucyjny może – zgodnie z § 850d lub § 850f kodeksu – na wniosek wierzyciela przyjąć inną wysokość kwoty wyłączonej spod egzekucji. Możliwość zmiany kwoty wyłączonej spod egzekucji istnieje również w przypadku wniosku dłużnika uzasadnionego szczególnymi potrzebami osobistymi zgodnie z § 850f ust. 1 kodeksu.

Ochronę przed zajęciem rachunku dłużnika umożliwia prowadzenie specjalnego konta zgodnie z § 850k kodeksu. Taki rachunek określa się jako rachunek wyłączony z zajęcia (*Pfändungsschutzkonto* lub *P-Konto*). Ma on na celu zapewnienie godnego poziomu życia dłużnikowi oraz osobom pozostającym na jego utrzymaniu. Automatyczna ochrona przed zajęciem dotyczy środków znajdujących się na tym rachunku do wysokości określonej kwoty, która obecnie wynosi 1 178,95 euro na miesiąc kalendarzowy. Kwota podlegająca ochronie przed zajęciem może zostać podwyższona w pewnych okolicznościach, na przykład w przypadku gdy dłużnik ma inne obowiązki alimentacyjne. Szczegółowe informacje dotyczące kwot wyłączonych z zajęcia można znaleźć na następującej

stronie:

<http://www.bmjv.de/DE/Themen/FinanzenUndAnlegerschutz/ZwangsvollstreckungPfaendungsschutz/Pfaendungsschutzkonto.html>. Dodatki rodzinne (*Kindergeld*) oraz określone świadczenia społeczne podlegają dodatkowej ochronie. Co do zasady wystarczy przedstawić odpowiedni dokument w banku. W szczególnych przypadkach związanych na przykład ze szczególnymi potrzebami dłużnika wskutek choroby, kwotę wolną od egzekucji może dostosować w indywidualnym przypadku sąd egzekucyjny.

W przypadku roszczeń alimentacyjnych stosuje się standardowy termin przedawnienia wynoszący trzy lata (§ 195 kodeksu cywilnego), którego bieg rozpoczyna się z końcem roku, w którym powstało roszczenie i w którym uprawniony się o tym dowiedział (§ 199 ust. 1 kodeksu). Odrębny termin przedawnienia wynoszący 30 lat stosuje się wyłącznie do zaległości w płatności zasądzonych roszczeń alimentacyjnych (§ 197 ust. 1 pkt 3 kodeksu): termin rozpoczyna bieg z dniem uprawomocnienia się orzeczenia sądu lub sporządzenia tytułu egzekucyjnego, lub zaprotokołowania uznania roszczenia (§ 201 zdanie pierwsze kodeksu).

W przypadku roszczeń alimentacyjnych możliwe jest zawieszenie biegu przedawnienia. Zawieszenie biegu oznacza, że okresu zawieszenia nie wlicza się do terminu przedawnienia (§ 209 kodeksu). Jest tak w przypadku świadczeń alimentacyjnych na dziecko do ukończenia przez nie 21. roku życia (§ 207 ust. 1 zdanie drugie pkt 2 lit. a) kodeksu).

W przypadku wszczęcia lub złożenia wniosku o wszczęcie sądowego postępowania egzekucyjnego standardowy trzyletni termin przedawnienia wznawia bieg (§ 212 ust. 1 pkt 2 kodeksu). Zapobiega to przedawnieniu się roszczeń alimentacyjnych, które zostaną zasądzone w przyszłości.

12 Czy istnieje organizacja lub organ, które pomagają przy dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych?

Nakaz alimentacyjny to zwykły tytuł egzekucyjny dotyczący roszczenia pieniężnego, a więc wierzyciel alimentacyjny musi zasadniczo postępować zgodnie ze zwykłymi przepisami dotyczącymi egzekucji i musi sam wyegzekwować roszczenie.

Urząd ds. Dzieci i Młodzieży może jednak pomóc przy ściąganiu należnych świadczeń, w przypadku gdy działa w roli doradcy prawnego dziecka zgodnie z § 1712 kodeksu cywilnego. Urząd ds. Dzieci i Młodzieży może doradzać dziecku na wniosek tego z rodziców, które sprawuje wyłączną władzę rodzicielską nad dzieckiem albo – w sytuacji gdy oboje rodzice sprawują władzę wspólnie – tego z rodziców, które sprawuje pieczę nad dzieckiem.

Należy to odróżnić od przypadków, w których osoba uprawniona do alimentów otrzymuje określone świadczenia społeczne (pokrywające potrzeby, które zasadniczo powinny być zaspokajane ze świadczenia alimentacyjnego). W przypadku gdy odbiorcy takich świadczeń społecznych przysługuje roszczenie alimentacyjne wobec strony podlegającej obowiązkowi alimentacyjnemu, z którego strona ta jeszcze się nie wywiązała, takie roszczenie alimentacyjne zasadniczo przechodzi na właściwy organ, który może następnie dochodzić roszczenia alimentacyjnego we własnym imieniu.

W niektórych przypadkach (jeżeli dziecko wychowuje samotnie jedno z rodziców, a drugie nie płaci żadnych alimentów w gotówce) uprawnienie do otrzymywania świadczeń alimentacyjnych powstaje na mocy ustawy o przyznawaniu zaliczek z tytułu świadczeń alimentacyjnych (Unterhaltsvorschussgesetz – UVG). W takich przypadkach roszczenia alimentacyjne przechodzą na Urząd ds. Zaliczek (Unterhaltsvorschusskasse), który ich dochodzi.

Ponadto, jeżeli strona podlegająca obowiązkowi alimentacyjnemu nie zapłaci alimentów, a strona uprawniona do świadczenia alimentacyjnego musi w związku z tym korzystać z pomocy społecznej (pod warunkiem że spełnia pozostałe wymogi kwalifikujące do otrzymania tej pomocy), roszczenia alimentacyjne przechodzą na organ pomocy społecznej (na takiej samej zasadzie jak w przypadku wspomnianych powyżej płatności zaliczkowych), który może ich następnie dochodzić. W przypadku podstawowych świadczeń ochronnych dla osób poszukujących pracy roszczenie przechodzi dopiero po wystosowaniu pisemnego powiadomienia przez podmiot wypłacający świadczenie do strony podlegającej obowiązkowi alimentacyjnemu.

13 Czy organizacje (rządowe lub prywatne) mogą dokonywać wypłaty zaliczek z tytułu świadczeń alimentacyjnych w całości lub w części w zastępstwie dłużnika?

Świadczenia w ramach ustawy o przyznawaniu zaliczek z tytułu świadczeń alimentacyjnych oraz świadczenia z tytułu pomocy społecznej i podstawowej ochrony dla osób poszukujących pracy, o których mowa w pytaniu 12, są to odrębne świadczenia w ramach ubezpieczenia społecznego, które mają ograniczony zakres i, ściśle biorąc, nie stanowią świadczeń alimentacyjnych. Są one wypłacane przez właściwe władze państwowe bezpośrednio wnioskodawcy. Nie zależą też one od tego, czy uda się ściągnąć należności alimentacyjne. Organy państwowe, na które przeszło roszczenie alimentacyjne, mogą dochodzić tego roszczenia we własnym imieniu.

W przeciwieństwie do świadczeń w ramach ustawy o przyznawaniu zaliczek z tytułu świadczeń alimentacyjnych i do świadczeń z tytułu pomocy społecznej i podstawowej ochrony dla osób poszukujących pracy doradztwo prawne (*Beistandschaft*) przez Urząd ds. Dzieci i Młodzieży nie daje podstaw do odrębnego roszczenia o świadczenie wobec właściwego urzędu. Działania urzędu w tym przypadku ograniczają się do wspierania strony uprawnionej w dochodzeniu i egzekwowaniu roszczenia alimentacyjnego.

14 Jeżeli zamieszkuję na terytorium danego państwa członkowskiego, a dłużnik alimentacyjny zamieszkuje w innym państwie:

14.1 Czy mogę uzyskać pomoc organu rządowego lub organizacji prywatnej w danym państwie członkowskim?

Jeżeli uprawniony do świadczeń alimentacyjnych chce wykonać nakaz alimentacyjny w odniesieniu do dłużnika alimentacyjnego, który ma miejsce zamieszkania za granicą, może on skorzystać z pomocy federalnego urzędu sprawiedliwości (Bundesamt für Justiz) w Bonn. Republika Federalna Niemiec ustanowiła federalny urząd sprawiedliwości centralnym organem do spraw transgranicznych postępowań alimentacyjnych.

14.2 Jeżeli tak, w jaki sposób mogę skontaktować się z danym organem lub organizacją?

Wnioski składane na podstawie art. 55 rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych, art. 9 konwencji haskiej z 2007 r. o międzynarodowym dochodzeniu alimentów lub art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 konwencji ONZ z 1956 r. przez osobę uprawnioną zamieszkałą w Niemczech należy składać za pośrednictwem Federalnego Urzędu Sprawiedliwości w Bonn do wezwanego organu centralnego. Więcej informacji można znaleźć na stronie: https://www.bundesjustizamt.de/DE/Themen/Buergerdienste/AU/AU_node.html

Dane kontaktowe organu centralnego:

Bundesamt für Justiz

Referat II 4
53094 Bonn
Niemcy

E-Mail: auslandsunterhalt@bfj.bund.de

Tel.: +49(0)228 99410 6434

Faks: +49(0)228 99410 5202

15 Jeżeli przebywam w innym państwie, a dłużnik przebywa w danym państwie członkowskim:

15.1 Czy mogę złożyć wniosek bezpośrednio do takiego organu lub organizacji prywatnej w

danym państwie członkowskim?

Osoby uprawnione zamieszkałe za granicą mogą złożyć wniosek w organie centralnym w swoim państwie zamieszkania na podstawie art. 55 rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009, art. 9 konwencji haskiej z 2007 r. o międzynarodowym dochodzeniu alimentów lub art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 konwencji ONZ z 1956 r.

15.2 Jeżeli tak, w jaki sposób mogę skontaktować się z tym organem lub organizacją prywatną i jaką pomoc mogę uzyskać?

Wnioski należy składać za pośrednictwem organu centralnego państwa pobytu. Zostaną one przekazane organowi centralnemu Republiki Federalnej Niemiec (zob. odpowiedź na pytanie 14.2).

16 Czy dane państwo członkowskie związane jest Protokołem haskim z 2007 r.?

Tak.

17 Jeżeli dane państwo członkowskie nie jest związane Protokołem haskim z 2007 r., jakie prawo ma zastosowanie do roszczenia alimentacyjnego zgodnie z przepisami międzynarodowego prawa prywatnego? Jakie są odpowiednie przepisy międzynarodowego prawa prywatnego?

Nie dotyczy.

18 Jakie są przepisy dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach transgranicznych w UE zgodnie ze strukturą rozdziału V rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych?

Co do zasady w postępowaniu alimentacyjnym należy uiścić zaliczkę na koszty postępowania. W zakresie stosowania rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych przyznaje się pomoc prawną na podstawie art. 44 do 47 rozporządzenia. Obowiązek wpłaty zaliczki nie ma zastosowania w szczególnych okolicznościach, przede wszystkim w przypadku przyznania pomocy prawnej.

19 Jakie środki przyjęło dane państwo członkowskie w celu zapewnienia wykonywania zadań opisanych w art. 51 rozporządzenia w sprawie świadczeń alimentacyjnych?

W Niemczech istnieje już organ centralny – federalny urząd sprawiedliwości (Bundesamt für Justiz) – wyposażony w uprawnienia, które służą zapewnieniu skuteczności środków opisanych w art. 51.

Ta strona jest częścią portalu [Twoja Europa](#).

Państwa [opinia](#) na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.

Ostatnia aktualizacja: 06/01/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów

dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.